

101.
 Dedit tibi apicem res iudicii non fauoris: dignus pontifice amor
 est quæ censura conciliat. De uenustat institutoris genium qui
 per solâ gratiâ uult placere. Tu his eruditus et formatus
 caeli beneficis plus agendo plebem institues quam loquendo.

Ille monita discipulorum conscientiam eruderant quæ
 prebentur exemplo. sine pudore mutat ad innocentiam
 qui illâ si fuerit ipse sectatus. Temere secreta penetratiu
 quasi testem me tuunt qui peccare disponunt. Nascentibus
 culpis melius et reuerentiâ tua negat effectum qui inter ex
 or diu occurrit utiis et occasione lapsus ad imel et concupis
 centiæ purgat auctore. hæc beatitudinituæ quasi stricti.
 plinguae meae commendatione dedicaui. si pabustuis uitæ
 successus adriserit gestor utuorû plena me relatione con.
 secrabo ut quæ uniuersis nota sunt mansuris in posterum
 litteris quatenus gaudeat aetas secutura seruentur finit.

EPITAFIUM SANCTI UICTORIS HOUARIENSIS SEPI

Homine propositomeritis certamine uictor.

Dispicias oppressas maculato semine terras.

Tu carnis uituis possessor corporis expert

Lubrica subiec tis damuisti sæcula membris.

Tranquillus patiens corrector prouidus acer.

hic reddens tumulis cineres ad celsa uocatus.

Sps aetheria congaudet lucidus arce.

Busta super cilio miseratus cernit olympi.

Uncti triumphati respectans funera mundi.

Cassibus exutis concedes præmia membris finit.

DEROMANO QUODAM QUI MAGISTER UOLUIT ESSE.

Indix naturæ studium tibi non uenit ullam.

Littera nulla colit brutæ commercia linguae.

Numquam discipulus ualeas dicunde magister

DE ANHU QUADAM.

Algidus in uiuo moritur dum corpore sanguis.